Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

acceptio ÷ pō q̄ ꝓdit arespondente ut
si quis ꝓponat ita. Est ne omne honestū
bonū? Ꝓpō ÷. ⁊ si assentiat se dicat fit
acceptio. remota interrogatione. q̄ ⁊ ipa
tū appellat pō. oē honestū bonū ÷. huic
iunge alteram acceptionē similiter po
sitā ⁊ ꝓcessū. Omne bonū utile ÷. ¶ Ex
hac ꝓiugatione ut mox ostendim̄ p̄mi
modi fit illatiū. si directū: uniuersale. Oē
ḡ honestū utilis ÷. Si reflexū: particulare.
Quoddā ḡ utile honestū ÷. q̄ partīs tm̄
in reflexionib; ꝓiūti pot. uniuersal dedi
catiua. ¶ Directū aū dico inferri cū
ead particula subā ÷. tam in ꝓiugatione
q̄m in ipa illatione: ut declarat ead ÷
utrobiq; ·. ¶ Reflexū ū cū h̄ fit ūsa uice.
Ceterū tota rōcinatio ista que acceptio
nib; ꝓstat ⁊ illatione ⁊ collectio ⁊ ꝓclu
sio noiat. sēm aristotel. cōmodissime
pot diffiniri. Oratio ÷ in q̄ ꝓcessis aliq̄
b; aliud q̄ddā p̄ter illa q̄ ꝓcessa sē necessa
rio euenit ꝑ illa ipa ꝓcessa. In q̄ diffi
nitione ⁊ oēs spes nō alia q̄m p̄ uabi
lis intelligenda ÷ q̄ ut sup̄ dixim̄ sola
aut uera ÷ aut falsa. ⁊ ꝓcessis aliquib; pta
lit dictū ÷. q̄ ex una acceptione nō fit
collectio licet antipatro stoico ꝓt omnū
sententiā uideat plena ꝓclusio ēe. Videt:
unus ḡ. cū sit illo m̄ plena. Si uides: unus.
ar q̄ uides unus ḡ. Iē q̄ ꝓcludē nolim̄
nō q̄d ꝓcessū ÷ nobis. si q̄d negatū. Idcirco
in diffinitione aliud q̄ddā p̄ter illa q̄ ꝓces
sa sunt necessario euenire. Quap sup

uana sunt modulis stoicorū nō idē differen
tes pagentes. aut dies ÷ aut nox. ar q̄ dies
÷. Iē id gemmantes. Si dies ÷ dies ÷. dies
aū ÷. dies ḡ ÷. Frustra ꝑtēi colligunt q̄d
sine ꝓuōsita ultro ꝓcedit. Illud potius
uerisimile ÷ cū dico. Si dies ÷ lucet. ar q̄
dies ÷. ḡ lucet. nō male colligē ꝑ q̄d acce
pto. Ham q̄d ÷ in ꝓclusione lucet fuerat
⁊ in pōne. Hoc ita refutabim̄. alit dic
in ꝓclusione. Si lucet ut ostendat nūc
lucē. alit in pōne acceptū inq̄ nō ÷ dic
tū nūc lucere. s; tantū ꝓsequens ēē. ut
si dies ÷ utiq; tē lucat. Vtrū aū refert
ita ne nūc affirmes aliquid ēē an tm̄ so
lere cū aliud quoddā p̄cesserit ita illud
q̄d in eadē diffōne necessitatis p̄hensū ÷ fac
tū. ut usus ꝓclusionis ista similitudo
inductionis distinguereē. Ham ⁊ min
ductione q̄dā ꝓcedunē. Vt puta bō ife
riorē molam mouet. eq̄ inferiorē molā
mouet. Iē bos ⁊ canis. In istis accepti
onib; in ꝓclusione aliud quid inferē.
Ergo ⁊ omē al inferiorē molā mouet.
Quod cū sit in crocodrillo falsū. poteis
superiorib; ꝓcessis illationē ipam ñ reci
pe q̄d ubi ī ꝓclusione nō licuiss; recusare.
quippe cui illatio in ipis acceptionib;
ꝓtinet. ⁊ in ea idco addicū ÷ necessario
euenire. He ultima quid pars diffinitio
onis uacat. h ostendit ex eisdē ipis q̄
ꝓcesserit euenire debere illationē. cete
rā ita nō fore. Ac de his quid satis
dictū ÷. Nunc ēvendū ÷ quib; modis